

Sognepræsten

Hammelevvej 62 · 8500 Grenaa
Tlf. 86 32 12 96

Retsudvalget
REU alm. del - Bilag 231
Offentligt

Kære Peter Skaarup.

Hammelev d. 27/10-2006.

Jeg skriver til dig i håb om, at du som formand for Retsudvalget vil tage et vigtigt principielt spørgsmål op i udvalget.

Men det principielle har selvfølgelig en konkret baggrund.

Jeg blev separeret i slutningen af 1995 og har siden december samme år betalt hustrubidrag. 42.000 årligt fastsat af Århus Statsamt efter gældende regler.

Først i sommeren 1997 lykkedes det mig at blive skilt ved **dom**.

Dommen lød på, at jeg – tidsubegrænset – skulle betale hustrubidrag. Til grund for dommen, der blev afsagt på stedet, lå, at jeg mundtligt – og under pres – havde lovet min daværende kone at ville betale bidrag tidsubegrænset. Et løfte som jeg - til trods for presset - ikke ønskede at løbe fra.

At jeg har handlet dumt, ved jeg alt om. Og at jeg havde en advokat, der forsømte at stille sin faglighed til min disposition, så at et klarere syn på den vanskelige situation kunne indfinde sig, ved jeg også.

Men det, som i den grad ryster mig – set i det berømte bakspejl – er, at et løfte afgivet på et tidspunkt, hvor alt var gået op i en spids, kunne ophøjes til dom.

Hvorfor fik jeg ikke den beskyttelse, man må kunne forvente i et retssamfund? Havde jeg modsat nægtet at ville betale så meget som en krone, fordi jeg følte det uberettiget, er jeg ikke i tvivl om, at dommeren og dermed retssamfundet var gået ind og havde ydet min modpart beskyttelse og pålagt mig bistandspligt en vis årrække ifølge gældende retsregler. Igen må jeg spørge: Hvorfor fik jeg ikke nogen beskyttelse?

Hvad jeg klandrer retssamfundet for er, at jeg er blevet dømt på grundlag af en skyldbetyngt samvittighed – hvad man her og nu føler – og ikke på grundlag af faste regler.

I år 2000 blev jeg gift igen. Min kone og jeg har fælles eje og fælles økonomi. Det betyder, at jeg nu reelt – økonomisk – er gift med to. Med andre ord: Økonomisk bigami! Heller ikke det burde være lovligt.

Jeg har nu til december betalt hustrubidrag i 11 år og er frustreret over at være bragt i den situation af et – efter min mening – svigtende retssystem og håber, at du vil tage sagen op i Retsudvalget, så der fremover dømmes efter regler og ikke subjektive følelser. Og så er jeg naturligvis også interesseret i at høre, hvordan mine egne muligheder er for at få omstødt dommen. Ægteskabet blev indgået i 1969.

Jeg er helt på det rene med, at min sag ikke har stor almen interesse, da formodentlig meget få er i min situation. Til gengæld mener jeg, at sagen har stor principiel interesse. Den sætter nemlig spørgsmålstegn ved retssikkerheden, når der kan dømmes efter, i hvilket omfang den anklagede selv føler sig skyldig.

Jeg ser med forventning frem til at høre fra dig.

Med venlig hilsen
Torben Rafn

